

[Kirsten Jacobsen]

man har diskuteret dette, indrømmet, at hvis man modregnede prisstigninger og inflation i de såkaldte værdistigninger, så var der så lidt tilbage at beskatte, at det ikke engang kunne betale administrationen. Så kan man jo diskutere, om det er derfor, SF med vilje har inddraget både inflationsstigning og prisstigninger.

Der er dog ét lille bitte hjørne, hvor SF måske ved en fejltagelse har vist sig lidt imødekommende over for værdistigninger og prisstigninger, og det er ved andelsboliger. Derom siger SF i sine bemærkninger, at begrundelsen for, at en eventuel fortjeneste ved overdragelse af andelsboliger ikke skal inddrages, er, at prisfastsættelsen for andelsbeviser er reguleret i boliglovgivningen. Ja, det er rigtigt, men den tager dog hensyn til inflationen, til forbedringer og mange andre ting. Det hensyn tager man ikke, når det er almindelige parcelhusejere, det drejer sig om.

Der er en anden ting i SFs forslag. Man siger flot, at man vil bestemt ikke stavnsbinde nogen. Når man så kommer hen til afsnittet om udlejningsejendomme, siger man, at når ejendommen sælges, må køberen forrente den offentlige prioritet med 8 pct., men den kan ikke overføres til en ny ejendom. Jeg tror, SF kun tænker på, hvordan ejendomme her i København ser ud, at det er sådan nogle store boligkarreer, hvor ejeren er en sagfører i en eller anden gade i København. Men ude omkring i landet findes der masser, masser, masser af små byejendomme, hvor ejeren bor i sin egen ejendom, som han har købt for overhovedet at få en lejlighed, og han må oven i købet somme tider betale 3 gange så høj en husleje for den samme lejlighed som sine lejere. Men den mand skal ikke have lov til at få et nyt job i København, han skal ikke have lov til at flytte, for hvis han gør det, falder hammeren fra SF på én gang. Jeg vil gerne have at vide, om ikke SF kalder det en stavnsbinding af de stakkels mennesker, som engang har været så uheldige at købe en udlejningsejendom og tabt penge på den lige siden.

Og med hensyn til erhvervslivet er det jo bare et ganske almindeligt udtryk for SFs holdning til det danske erhvervsliv. Man kunne fristes til at sige, at det er nok, fordi SFs relationer og kendskab til erhvervslivet er sådan på et højere plan, det foregår mere i offentlige institutioner, dér kommer SFs

medlemmer mere. Det er meget sjældent, de overhovedet har en ærlig arbejder, så det er vanskeligt at forklare dem, hvordan erhvervslivet i grunden fungerer.

Jeg vil bare sige til SF, at jeg ønsker dette forslag manet langt væk, og jeg synes, at de udtalelser, der er kommet heroppefra, selv fra regeringen, ikke tyder på nogen blid behandling. På den anden side må man også gøre sig klart, at hver gang SF, regeringen eller andre begynder at rumle med dette her, sidder der en masse mennesker ude omkring i nyerhvervede parcelhuse og siger til sig selv: kan vi klare næste termin, eller skal vi på gaden? Og så kan SF jo se, at der kan blive god brug for den større kvota til det almennyttige byggeri, som man har foreslået.

Kalnæs (SF):

Jeg skal ikke gå ind på at svare på nogen af de spørgsmål, der er stillet. Det vil hr. Rahbæk Møller gøre som ordfører for forslagsstillerne. Men jeg skal prøve at ridse nogle af grundene op til, at vi fra SFs side har stillet dette forslag, for det kunne jo godt lyde på nogle af de ordførere, der har haft ordet indtil nu, som om der kunne være grund til at give nogle begrundelser.

Jeg vil beskæftige mig mest med ejerboligerne, og jeg vil gerne starte med et citat fra lavindkomstkommissionens arbejdsnotat nr. 10. Det drejer sig om boligsektorens fordelingsmæssige virkninger, og del 2 har med subsidier og kapitalgevinster at gøre. På side 264 siger man:

»Sammenfattende kan man betegne virkningerne af den førte bolig- og skattepolitik som direkte asociale. Det viser sig ved, at det er den bedst stillede halvdel af ejerne, der favoriseres på bekostning af alle lejerne og den halvdel af ejerne med indkomster på under 100.000 kr. En omfordeling af den offentlige støtte til boligforbruget, hvor støtten bliver ligeligt fordelt på alle husstande, vil således betyde forøgede forbrugsmuligheder for de dårligst stillede husstande, og desuden kunne en sådan omfordeling være det første skridt i retning af en mere social bolig- og skattepolitik.«

Forslaget her er et første skridt i retning af en mere social bolig- og skattepolitik. Det drejer sig om at inddrage værdistigninger på jord og fast ejendom, og alle er vel parate til